

Publicerad 2017-09-01 13:25 av Lilla Linnéa

tinnitus

det enda jag vet är att jag vill hem, men hemma har aldrig varit ett hus eller en stad eller en människa eller en tanke.

evigt strövande ner för gator som inte har namn, sökande, letande. aldrig funnet.

spinner vidare i en rörelse som aldrig kan ta slut men jag famlar i hastigheten efter någonting konkret.

försöker se mönster i vardagen men hittar ingenting som mina ögon finner familjärt.

blinkar tills illamåendet från evigt snurrande försvinner, fastän det sitter djupare än vad jag erkänner.

hemma. jag vill hem. jag vill hitta hem, men har varit borttappad, har varit vilse så länge att hemma bara är en dröm.

jag kommer gå tills mina metaforiska fötter är beklädda med blåsor.

vill slita mig från detta, från allt som jag vet, så min ensamhet kan få ett slut. yrsel, omfamnad tillslut,

acceptans att jag aldrig kommer sluta söka, aldrig sluta sukta, aldrig sluta ta felsteg konstant. allting är belyst
inkorrekt, dunkelt och ensligt.

förlåt mig, dock det kan bli väldigt svårt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lilla Linnéa med Poeter.se id #85828 innehar upphovsrätten